

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **L.**, bývajúcej v P., zastúpenej P. c. s. r. o., so sídlom v B., v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ advokát JUDr. J., proti žalovanej **Š.**, bývajúcej v H., **o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 1 C 134/2008, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 16. júna 2009 sp. zn. 9 Co 30/2009 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave označeným rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica zo 4. decembra 2008 č.k. 1 C 134/2008-118 v napadnutej časti týkajúcej sa finančného vyrovnania za spoluvlastnícky podiel tak, že žalovaná nie je povinná uhradiť žalobkyni finančnú protihodnotu spoluvlastníckeho podielu. Zároveň potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách prvostupňového konania a rozhodol, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania 1 114,12 EUR do rúk JUDr. J. do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa. Dovoláním napadla výrok o trovách odvolacieho konania. Žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v napadnutom výroku zmenil tak, že žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania a že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni náhradu týchto trov.

Dovolanie odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v napadnutom výroku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovoláním napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu o trovách odvolacieho konania má povahu uznesenia. V zmysle ustanovenia § 152 ods. 1 veta prvá O.s.p. súd rozhoduje rozsudkom vo veci samej, pričom vecou samou sa rozumie nárok, ktorý bol predmetom konania, a jeho príslušenstvo s výnimkou trov konania. Ustanovenie § 167 ods. 1 veta druhá O.s.p. príkladmo určuje prípady rozhodovania uznesením, medzi ktoré patrí aj rozhodovanie o trovách konania. Preto výrok o trovách konania, aj keď je súčasťou výroku rozsudku, má povahu uznesenia. Dovolací súd preto skúmal prípustnosť dovolania smerujúceho proti výroku rozsudku odvolacieho súdu majúcemu povahu uznesenia z hľadiska ustanovení § 237 a § 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. V zmysle odseku 3 tohto ustanovenia je prípustnosť dovolania vylúčená, ak ide o uznesenie o trovách konania.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a) až g) ustanovenia § 237 O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie

odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. marca 2010

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková